

Farské zvesti

Časopis Gréckokatolíckej farnosti
Zosnutia Presvätej Bohorodičky
v Humennom

Ročník: 12. Rok: 2019 Číslo: 3

Abba, Otče!

(z myšlienok pápeža Františka)

V Novom zákone sa modlitba zdá byť smerovaná k tomu najpodstatnejšiemu, až sa koncentruje na jediné slovo: **Abba, Otče.**

Svätý Pavol vo svojom liste Rimanom píše: „Nedostali ste ducha otroctva, aby ste sa museli zasa báť, ale dostali ste Ducha adoptívneho synovstva, v ktorom voláme: „Abba, Otče!“ (8, 15). A Galaťanom apoštol hovorí: „Pretože ste synmi, poslal Boh do našich srdc Ducha svojho Syna a on volá: „Abba, Otče!“ (Gal 4, 6). Dva razy sa tu opakuje to isté vzývanie, v ktorom sa sústreďuje celá novosť evanjelia. Po zoznámení sa s Ježišom a vypočutí si jeho kázania, kresťan už nepovažuje Boha za nejakého tyrana, ktorého sa treba báť, necíti viac

strach, ale cíti vo svojom srdci rozkvitať dôveru v Neho: môže sa so Stvoriteľom zhovárať, nazývať ho „Otec“. Tento výraz je pre kresťanov natoľko dôležitý, že sa často zachoval nedotknutý v jeho pôvodnej forme: „Abba“.

Je zriedkavé, že v Novom zákone aramejské výrazy nie sú preložené do gréčtiny. Treba si predstaviť, že v týchto aramejských slovách zostal akoby „zaznamenaný“ hlas samého Ježiša: z rešpektu k Ježišovmu nárečiu. Hneď v prvom slove Otčenáša nachádzame radikálnu novosť kresťanskej modlitby.

Nie je to len otázka použitia symbolu – v tomto prípade postavy otca – spájajúceho s tajomstvom Boha, ale znamená to mať takpovediac celý Ježišov

svet preliaty do vlastného srdca. Ak vykonáme túto operáciu, môžeme sa opravdivo modliť „Otče náš“. Povedať „Abba“ je niečo oveľa dôvernejšie a dojímavejšie než osloviť Boha jednoducho „Otec“.

Aj evanjeliá nás bezpochyby privedú hlbšie k zmyslu tohto slova. Čo znamená pre Ježiša toto slovo? Otčenáš naberie svoj význam a farbu, ak sa ho učíme modliť tak, že si najprv prečítame napríklad podobenstvo o milosrdnom otcovi z Lukášovej 15. kapitoly (Lk 15, 11-32).

Predstavme si túto modlitbu prednesenú márnotravným synom, potom, čo zažil objatie svojho otca, ktorý ho dlho čakal; otca, ktorý

mu nepripomína urážajúce slová, ktoré mu on kedysi povedal; otca, ktorý mu teraz dáva pochopiť jednoducho to, ako veľmi mu chýbal. A takto zisťujeme, ako tieto slová dostávajú život, získavajú na sile. A kladieme si otázku: Je to vôbec možné, že ty, Bože poznáš jedine lásku? Ty nepoznáš nenávisť? Nie – odpovedal by Boh – ja poznám iba lásku. Kde je v tebe pomsta, nárok na spravodlivosť, hnev za tvoju zranenú úctu? A Boh by odpovedal: Ja poznám iba lásku.

Je možné, že aj nám sa pritrafí, že kráčame cestami vzdialenými od Boha, ako sa stalo márnotravnému synovi; alebo sa dostaneme do osamelosti, ktorá nám dá pocítiť vo svete opustenosť; alebo azda pochybiť a zostať ochromení pocitom viny. V tých ťažkých chvíľach stále môžeme nájsť silu modliť sa, keď začneme od slova „Otče“, ale vysloveného nežným spôsobom dieťaťa: „Abba“, „Otecko“. On nebude pred nami skrývať svoju tvár.

Zapamätajte si dobre: možno má

niekto v sebe nepekné veci, veci, ktoré nevie vyriešiť, mnoho horkosti nad takým či onakým vykonaným

činom... On

neskryje pred nami svoju tvár. Nezatvorí sa do ticha. Povedz mu: „Otče“, a on ti odpovie. „Áno, ale ja som zločinec...“ – Ale máš otca, ktorý ťa miluje! Povedz mu „Otče“, začni sa modliť takto, a v tichu nám povie, že nás nikdy nestratil z očí.

„Nuž, Otče, toto som spravil...“ – „Nikdy som ťa nestratil z očí, videl som všetko. Ale bol som vždy tam, blízko teba, verný svojej láske k tebe.“ Toto bude odpoveď. Nikdy nezabudnite povedať „Otče“.

Sv. liturgia – centrum kresťanského kultu

(Antifóny a Malý vchod)

Antifóna (z gréckeho slova antifonon – protihlas, t.j. striedavé spievanie proti sebe stojacich zborov) vyjadruje striedavé spievanie žalmu alebo hymnu. Celkový zmysel antifón vytvárajú vybrané verše zo žalmu, pričom v antifónach hlavné miesto zaujíma chválitebno – oslavný moment.

Antifóny boli prebraté zo starozákonnej synagogálnej bohoslužby, kde sa striedavo spievali žalmy. Cirkev nás cez spev žalmov pozýva vzdať chválu a poďakovanie Bohu – Stvoriteľovi.

V prvých storočiach kresťanstva sa antifóny spievali pred začiatkom svätej liturgie, keď vchádzal biskup do chrámu. V štvrtom storočí sa antifóny stali súčasťou liturgie, čo sa rovnako rozšírilo na Východe i na Západe. Súčasnú antifóny v poriadku svätej liturgie pochádzajú zo 4. - 5. storočia. V dnešnej podobe sa objavujú až na konci prvého tisícročia. Do 9. storočia sa v antifónach spievali celé žalmy, od tohto obdobia sa spievajú už iba vybrané verše žalmov.

V závislosti od dôležitosti cirkevného dňa v ročnom cykle rozoznávame v súčasnej liturgii tri druhy antifón. Menia sa podľa rôznych sviatkov, či sviatočných dní.

Predobrazujúce antifóny tvoria verše zo 103. a 146. žalmu. Obsahujú vdakyvzdanie Bohu za jeho prozreteľnú starostlivosť o svet a o človeka a tiež za všetky dobrodenia, preukázané ľudskému pokoleniu skrze Božieho Syna. Predobrazujúcimi sa volajú preto, lebo zobrazujú obraz Mesiáša prichádzajúceho na zem. **Blaženstvá** sa spievajú spoločne s predobrazujúcimi antifónami vo všetky nedele a tiež v ostatných dňoch týždňa, ak na tieto prípadne sviatok Bohorodičky alebo svätého s bdením, polyjelejom a veľkým slávoslovím, ďalej v dňoch predprazdenstva a poprazdenstva veľkých sviatkov liturgického roku a Kvetnej Triódy. Pod blaženstvami rozumieme evanjelióvu reč Ježiša Krista na Hore, v ktorej rozvádza deväť základných evanjelióvych čností, ktoré pripravujú človeka k duchovnej dokonalosti.

Každodenné antifóny sa spievajú v pracovných dňoch týždňa (ak neprípadne nejaký sviatok). Prvú antifónu tvoria verše 92. žalmu, ktoré obsahujú výzvu k veriacim, aby priniesli Bohu úprimné pokánenie za svoje hriechy. Druhá antifóna je zložená z veršov 93.

žalmu, v ktorých žalmista ospevuje a velebí Boha ako Kráľa vesmíru a Zástancu vyvoleného národa. Tretia antifóna je zložená z veršov 95. žalmu a poukazuje na príchod Krista Spasiteľa na svet.

Sviatočné antifóny sa spievajú na veľké Pánove sviatky a sú zložené zo žalmov, ktoré svojimi myšlienkami a vyjadrením približujú tajomstvo uvedeného sviatku. Každý z týchto veršov tejto antifóny má refrén novozákonného obsahu. Každý verš tretej antifóny sa zakončuje spevom tropára daného sviatku a jednotlivé verše sa spievajú na melódiu tropára.

Spev antifón je striedavo prerušovaný malými ekténiami. Aj keď sú všetky antifóny zložené z mnohých žalmov, majú jednu spoločnú črtu – stávajú sa piesňami chvály, oslavy a úcty Bohu.

Malý vchod

Počas spevu tretej antifóny sa koná obrad nazývaný „*Malý vchod*“. V prvých časoch kresťanstva sa týmto obradom začínala samotná svätá liturgia a predstavoval vstup biskupa do chrámu. Neskôr sa vchod biskupa zmenil na vchod s Evanjeliárom.

Pred cárskymi dverami ikonostasu sa kňaz modlí modlitbu malého vchodu, v ktorej prosí Boha o pripojenie anjelov k nášmu vchodu, aby sme MU spolu s nimi slúžili. Modlitba malého vchodu sa pôvodne recitovala pred dverami chrámu, nie pred ikonostasom.

Maxim Vyznavač hovorí, že toto bol to ozajstný vchod ľudu (národa) do chrámu a bol to teda vlastný počiatok svätej liturgie.

Mikuláš Kabasilas vysvetľuje malý vchod ako Ježišov príchod na svet a zároveň Jeho zjavenie na rieke

Jordán.

Malý vchod je symbolom príchodu Ježiša Krista s cieľom sprostredkovať svoju náuku. Podľa názorov niektorých historikov a liturgistov je obrad malého vchodu symbolom konca Starého zákona a začína samotné novozákonné obdobie.

Že bol v pôvodine malý vchod vchodom slúžiaceho, môžeme dnes vidieť v archijerejskej svätej liturgii, kde si zachoval svoj pôvodný význam. Na tejto liturgii archijerej začína službu Božiu malým vchodom. Do toho času sa nachádza mimo svätyne, na katedre uprostred chrámu a na bohoslužení sa aktívne nezúčastňuje.

Umenie vedieť sa spovedať

(morálno - právno - pastoračný pohľad na sv. zmierenia)

Svätá spoveď sa mnohým ľuďom mimo cirkvi zdá byť čímisi neracionálnym a magickým, ale pre niektorých aj priamo ponížujúcim ľudskú dôstojnosť. Ako totiž môže nejaká „čarovná formulka“ očistiť človeka od zlyhaní a dokonca urobiť z neho lepšieho človeka?

Pritom aj ľudia, ktorí na spoveď nechodia, z času na čas čosi ako spoveď absolvujú. Každý zažíva chvíle, kedy cíti potrebu prehodnotiť svoj život, niekomu sa vyroznávať a skorigovať svoje konanie. Vďaka týmto ľudským potrebám nie sú dnes psychológovia bez práce.

Pre dnešnú dobu platí, že aj niektorí kresťania sa už dávno prestali spovedať. Nie sú v stave pochopiť akúsi sviatosťnú praktiku, ktorú vnímajú ako autentickú a bez úprimnej ľútosti, praktiku, ktorá pre nich znamená skôr muky než vyslobodenie.

Mnohých z nás, ktorí k svätej spovedi pristupujeme pravidelne, z času na čas napadajú niektoré otázky v súvislosti so svätou spoveďou a úprimne hľadáme odpovede. Koľkí z nás sa už zapodievali myšlienku, že prečo sa spovedať kňazovi a nie Bohu v skrytosti svojho srdca? Ako si vybrať kňaza, u ktorého sa chcem dobre vyspovedať? Hriech, ktorý som spáchal je

ťažký? Musím sa obviniť zo všetkých hriechov, ktoré som spáchal? Ako riešiť problém škrupulantstva? Mám pevné rozhodnutie viac nehrešiť?

Cirkev s veľkou vľúdnosťou vychádza v ústrety ľudskej slabosti, dovoľujúc nové pokánie po krste. V rámci života, ktorý je charakterizovaný plnou realizáciou krstných účinkov a priľnutím ku Ježišovi Kristovi, má sviatosť pokánia popredné miesto a osobitným spôsobom **uschopňuje prijať Najsvätejšiu Eucharistiu.**

Obrátenie srdca, ktorým človek odpovedá na Božie volanie a mení orientáciu svojho života, obrátiac sa k Pánovi, obsahuje veľa dimenzií: ľútosť, pokánie, náhradu. Zasahuje myslenie i správanie a nachádza sa v strede celého kresťanského života.

V sviatosť pokánia veriaci, ktorí spáchali hriechy po krste a rozhodli sa pre nový život, skrze službu kňaza tým, že mu vyznajú svoje hriechy a prijmú od neho primerané pokánie, dostanú od Boha odpustenie svojich hriechov a zmieria sa s Bohom a Cirkvou. Takéto vyznanie hriechov - individuálne a integrálne (t.j. so všetkým, čo má obsahovať) - spojené s rozhrešením, predstavuje riadny

spôsob, ktorým veriaci kresťan, vedomý si ťažkého hriechu, môže dosiahnuť odpustenie hriechov. V prípade, že nespáchal ťažké hriechy, veľmi sa odporúča každému veriacemu kresťanovi, aby často prijímal túto sviatosť, a to najmä v období pôstov a pokánia.

Zmierenie s Bohom je aj zmierením sa s celou Cirkvou. Okrem toho vo všetkých východných cirkvách sa táto sviatosť tradične udeľuje v rámci modlitieb, vysvetlení, napomenutí a rozhrešení, ktoré sa môžu chvályhodne sláviť v spoločenstve veriacich.

Predpisy cirkevného práva potvrdzujú význam individuálneho vyznania hriechov v celkovom rámci sviatostného pokánia. Na základe týchto predpisov rozhrešenie nemôže byť udelená viacerým kajúcnikom bez predchádzajúceho individuálneho vyznania hriechov. Uvedomenie si

a vyznanie vlastných hriechov je podmienkou kultu vzdávaného Bohu v pravde. Veď odpustiť hriechy môže iba sám Boh. Preto mnohé východné obrady majú vyznanie hriechov adresované predovšetkým Bohu. Na druhej strane Kristus po svojom zmŕtvychvstaní zveril

apoštolom úlohu viesť svoje stádo a preto im dal Svätého Ducha, povediac: „Komu odpustíte hriechy, budú mu odpustené, komu ich zadržíte, budú zadržané“ (Jn 20, 23). Spovedník teda musí veľmi dobre vedieť, čo môže „zviazať a čo rozviazať“ (Mt 16, 19), a toto je potom chránené sviatostným spovedným tajomstvom.

Spovednica je teda miestom víťazstva. Skutočného víťazstva. Mŕtve srdce oživované Vzkrieseným. Ba čo viac, sviatosť, ktorá je radostným stretnutím s Kristom! O čo vlastne ide v sviatosti

zmierenia? Boh chce odo mňa počuť, čo škripe v našom vzťahu, čo je medzi mnou a Ním, čo nezvládam, v čom zlyhávam. Chce to počuť odo mňa. A prikryť slovami rozhrešenia, ktoré potrebujem ja ako človek konkrétne počuť.

Sviatosť zmierenia je skutočne miesto, kde môžeme všetci zakúsiť

milosrdnú lásku Pána a jeho radostné prijatie. Hovorí o tom aj svätý pápež Ján Pavol II.: „Dobre prežívaná sviatosť zmierenia sa môže stať zdrojom obrovskej radosti ľudského ducha, takej radosti, akej sa nám z iných zdrojov nedostáva.“

Liturgický program

Liturgický program po Nedeli o mýtnikovi a farizejovi
od 11.02. do 17.02. 2019

Pondelok 11.02.	Sv. hieromučeník Blažej, sebastejský biskup	06:30 sv. lit. (csl.) 18:00 sv. lit. (slov.)	† Mária † Mária, Ján, Štefan...
Utorok 12.02.	Sv. Meletios, antiochijský arcibiskup	06:30 sv. lit. (csl.) 18:00 sv. lit. (slov.)	* Margita † Ladislav
Streda 13.02.	Prepodobný otec Martinián	06:30 sv. lit. (csl.) 18:00 sv. lit. (slov.)	† Michal, Pavlína 1. † Anna, Michal 2. † Anna, Jozef, Alžbeta, Ján....
Štvrtok 14.02.	Odchod do večnosti Konštantína Filozofa	06:30 sv. lit. (csl.) 18:00 sv. lit. (slov.)	† Karol, Juraj, Mária, Michal... † Alžbeta, Juraj (panychida)
Piatok 15.02.	Sv. apoštol Onezim zdržanlivosť od mäsa	06:30 sv. lit. (csl.) 18:00 sv. lit. (slov.)	* Gabriela † Mária
Sobota 16.02.	Sv. muč. Pamfil, Porfyrios a ich spoločníci	06:30 sv. lit. (csl.) 17:00 Veľká večiereň 18:00 sv. lit. (slov.)	† Michal, Anna, Mária, Mária † Ján, Anna
Nedeľa 17.02.	Nedeľa o márnotratom synovi hl. 6	07:30 sv. lit. (slov.) 09:00 sv. lit. (csl.) 11:00 sv. lit. (slov.) 17:15 Večiereň 18:00 sv. lit. (slov.)	* Saeed * za farnosť * Marianna * Miroslav, Miloslava, Michaela, Lenka

Liturgický program

Liturgický program po Nedeli o márnotratom synovi
od 18.02. do 24.02. 2019

Pondelok 18.02.	Sv. otec Lev, rímsky pápež	06:30 sv. lit. (csl.) † Štefan, Mária 18:00 sv. lit. (slov.) † Jozef
Utorok 19.02.	Sv. apoštol Archipos	06:30 sv. lit. (csl.) * Lucia, Marek, Tomáš, Matej 18:00 sv. lit. (slov.) † Anna (panychida)
Streda 20.02.	Prepodobný otec Lev, katánijský biskup	06:30 sv. lit. (csl.) * Vladislav 18:00 sv. lit. (slov.) † Juraj
Štvrtok 21.02.	Prepodobný otec Timotej zo Symbolov	06:30 sv. lit. (csl.) † Mária (panychida) 18:00 sv. lit. (slov.) † Radoslav (panychida)
Piatok 22.02.	Sv. apoštol Onezim voľnica	06:30 sv. lit. (csl.) † Tomáš 18:00 sv. lit. (slov.) 1. † Milan (panychida) 2. † Ladislav, Mária
Sobota 23.02.	Mäsopôstna sobota - prvá zádušná sobota	06:30 sv. lit. (csl.) † z farnosti (hramoty) 17:00 Veľká večiereň 18:00 sv. lit. (slov.) † z farnosti (hramoty)
Nedeľa 24.02.	Mäsopôstna nedeľa - o Kristovom súde Prvé a druhé nájdenie hlavy proroka, predchodcu a krstiteľa Jána hl. 7	07:30 sv. lit. (slov.) * Milan 09:00 sv. lit. (csl.) * za farnosť 11:00 sv. lit. (slov.) * Alenka 17:15 Večiereň 18:00 sv. lit. (slov.) * Saeed

Predpôstne obdobie

(starobylá liturgická tradícia východnej cirkvi)

Nedeľou mýtnika a farizeja začíname špecifické obdobie v liturgickom roku, tzv. predpôstne obdobie. Toto predpôstne obdobie je vo východných cirkvách starobylou osobitnou prípravou na Veľký pôst (v latinskej cirkvi neznáme liturgické obdobie).

Už veľkí kazatelia a znalci duchovného života 4. storočia, akými boli sv. Bazil Veľký, sv. Ján Zlatoústý, Cyril Alexandrijský a iní nám zanechali svoje kázne a slová, v ktorých poukazujú na pôst, ktorý očakávame, nie prežívame.

Cieľom predpôstneho obdobia je obnoviť vzťah človeka k Bohu a takto mať čo najväčší duchovný osoh z pôstu. Príkladmi zo Sv. písma, ktoré Cirkev po tieto dni veriacim predkladá, sa má veriaci človek povzbudiť na pravú modlitbu, kajúcnosť a hlbokú ľútosť nad hriechmi. Taktiež nadobudnúť správny postoj k Bohu, v ktorom má vidieť milosrdného Otca, ale aj spravodlivého sudcu. Všetko tu vedie človeka k tomu, aby zanechal pýchu a nadutosť farizeja, pokorne sa modlil ako mýtnik, kajal sa ako márnokratný syn, mal bázeň pred Božím súdom a oplakával svoje priestupky ako praotec Adam. Aby prijal námahy pôstu počas Štyridsiatnice,

nasledujúc tak svojho Spasiteľa, ktorý sa štyridsať dní postil v jordánskej púšti.

Charakteristické znaky predpôstneho obdobia v byzantskom obrade:

- hľadanie zmyslu pokory, ktorá je začiatkom ozajstného pokánia,
- spoznať Božie milosrdenstvo a hlbokú kajúcnosť človeka,
- modlitby za zosnulých,
- prepojenie pôstu a odpustenia.

Predpôstne obdobie tvoria štyri týždne a sú zvýraznené štyrmi nedeľami, ktoré dostali svoj názov podľa perikop z evanjelia, ktoré sa čítajú v tieto nedele:

1. Nedeľa mýtnika a farizeja
2. Nedeľa márnokratného syna
3. Nedeľa mäso pôstna
4. Nedeľa syropôstna

Nedeľa mýtnika a farizeja

Svoje pomenovanie dostala táto nedeľa podľa state Evanjelia, ktoré sa číta na sv. liturgii a je centrálnou myšlienkou tejto nedele (Lk 18, 10-14). Na tomto Ježišovom podobenstve Cirkev poukazuje na dva typy ľudí, na dva postoje, ktoré je možné pred Bohom zaujať. Buď človek prijme mýtnikovú pokoru, a bijúc sa do prs bude volať: „Bože, buď milostivý mne

hriešnemu!" alebo uprednostní správanie farizeja. K tej prvej voľbe pobádajú človeka aj liturgické texty tejto nedele.

Príprava na veľkopôstne obdobie teda začína hľadaním a modlitbou o pokoru, ktorá je začiatkom ozajstného pokánia.

Nedeľa o márnotratom synovi

Týždeň pred touto nedeľou sa volá - Sedmica vsejadnaja - alebo tzv. voľný týždeň (voľnica). Počas tohto týždňa v stredu a piatok nie je pôst.

Ďalší dôvod pochádza z myšlienky predchádzajúcej nedele. Pôst nemá robiť veriaceho nadutým ako farizeja, ktorý sa chváli, že sa postí dva razy do týždňa. Je to týždeň duchovnej radosti a potechy, akými sú aj všetky ostatné „voľné“ týždne liturgického roku.

Ústrednou myšlienkou tejto nedele je podobenstvo o márnotratom synovi (Lk 15, 11-32). Toto podobenstvo sa pokladá za jednu z najkrajších statí Svätého Písma. Odzrkadľuje sa tu najväčšie Božie milosrdenstvo a hlboká kajúcnosť človeka.

Cirkev pripomína veriacemu človeku, čo opustil a stratil. A počujúc jej hlas si má na to spomenúť.

Mäsopôstna nedeľa – o Kristovom súde

V sobotu pred touto nedeľou na ktorej si pripomínáme posledný súd, Cirkev sa modlí za zosnulých, aby aj oni spoločne stáli na pravej strane pri poslednom súde. Táto sobota sa preto nazýva zádušnou.

Prvé pomenovanie samotnej nedele vychádza z toho, že ňou začína samotný pôst od mäsa (mjasopustná - opúšťame mäso) a druhé pochádza z úryvku zo sv. Evanjelia, ktoré opisuje posledný súd.

Syropôstna nedeľa

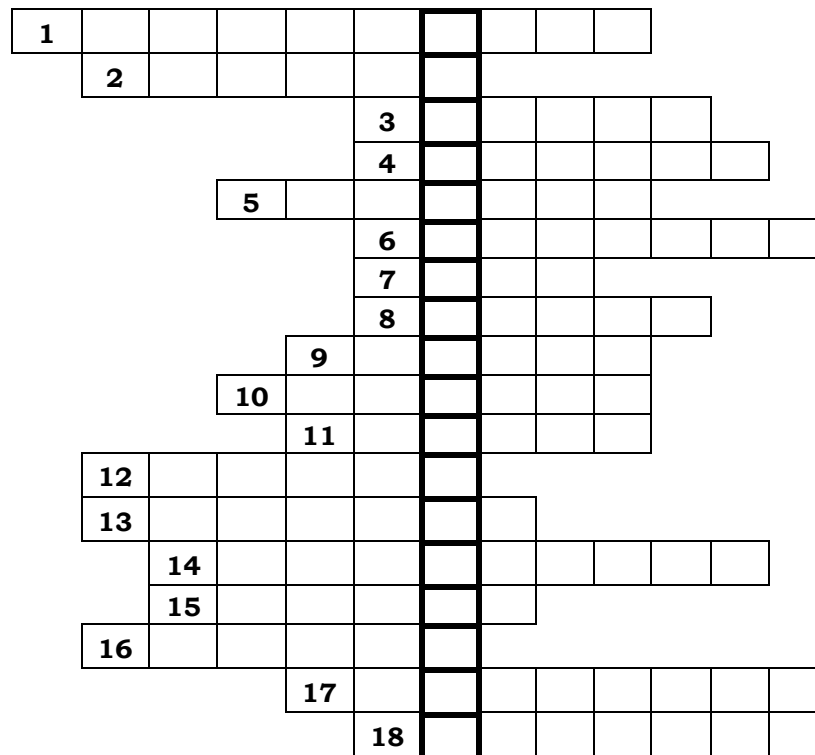
V tento deň stojí veriaci na prahu začiatku vlastného pôstneho obdobia.

Veľký pôst je oslobodením zo zotročenia hriechom, z väzenia tohoto sveta. A čítanie z Evanjelia v túto poslednú nedeľu (Mt 6, 14 - 21) uvádza podmienky tohto oslobodenia. Prvou podmienkou je pôst a druhou odpustenie.

Syropôstna nedeľa sa nazýva aj nedeľou „O vyhnaní z Raja“. Tento názov skutočne sumarizuje celú prípravu na Veľký pôst. Človek sa na jeho začiatku naozaj podobá Adamovi, ktorý sa zbavil hriechom požehnaného života. Ale Veľký pôst, mu chce tento požehnaný život prinavrátiť.

Krížovka

(niečo na odreagovanie)

1	Svätá mučenica z Ikónia
2	Akým povolaním bol apoštol Peter?
3	Ako sa nazýva obraz vo východnej cirkvi?
4	Ako sa volal prorok, ktorý vzal Krista do náručia a spieval chválospev?
5	Na ktorom ostrove mal apoštol Ján videnie a napísal knihu Zjavenia?
6	Ako sa nazýva ranná modlitba východnej cirkvi?
7	Ako sa volal tretí syn Adama a Evy?
8	Ktorý apoštol zapredal Krista za 30 strieborných?
9	Ako sa v preklade volá Golgota?
10	Ako sa volalo mesto, ktoré sa kajalo na Jonášovo kázanie?
11	Ako sa volal apoštol Pavol pred svojim obrátením?
12	Ako sa volal prorok, ktorý bol 3 dni v bruchu veľkej ryby?
13	Na ktorom vrchu pristál Noemov koráb?
14	Ako sa nazýva stena, ktorá oddeľuje oltárny priestor od lode?
15	Ktorého človeka vzkriesil Kristus po 4 dňoch od jeho smrti?
16	Ktorý kráľ porazil prakom veľkého Goliáša?
17	Ako sa nazýva večerná modlitba východnej cirkvi?
18	Ktoré mesto bolo zničené po naliehaní trúbením?

Riešenie krížovky:

.....

Kontakt

Adresa: Gréckokatolícka cirkev
Farnosť Zosnutia Presvätej Bohorodičky
Osloboditeľov 28, 066 01 Humenné

Telefón: kancelária: 057/ 775 3628

Web: www.grkathe.sk

E-mail: úrad: humenne@grkatpo.sk

farár: ilkomirko@gmail.com

kaplán: pavoolster@gmail.com

ÚRADNÉ HODINY NA FARSKOM ÚRADE

Pondelok: 8.30 - 10.30	---
Utorok: 8.30 - 10.30	---
Streda: 8.30 - 10.30	14.30 - 16.00
Štvrtok: 8.30 - 10.30	---
Piatok: 8.30 - 10.30	---

Na prvý piatok, štátne a cirkevné sviatky je kancelária zatvorená!

AK ŽIADATE O KRST

Krst nahlási jeden z rodičov **aspoň 2 týždne** vopred, prípravu (náuku) **odporúčame ešte pred narodením dieťaťa**. Ak bývate minimálne **3 mesiace mimo našu farnosť**, zabezpečte si ku krstu dieťaťa aj **písomné dovoľenie od kňaza**, kde **aktuálne bývate**.

Ak boli rodičia krstení mimo našu farnosť, doložia svoje krstné listy ešte počas prípravy na vyslúženie sviatostí kresťanskej iniciácie. Túto záležitosť konzultovať s miestnym kňazom.

Krstní rodičia musia mať **všetky sviatosti** uvádzania do kresťanského života, tiež úmysel túto úlohu zastávať a takisto viesť život odpovedajúci viere a úlohe, ktorú majú na seba zobrať.

AK ŽIADATE O SOBÁŠ

- 1) a máte všetky iniciačné sviatosti - krst, myropomazanie, sväté prijímanie - minimálne **3 mesiace vopred**,
- 2) ak niektorá z iniciačných sviatostí Vám chýba - minimálne **6 mesiacov vopred**,
- 3) ak bývate minimálne **3 mesiace mimo našu farnosť**: zabezpečte si prípravu (náuky), príp. aj sobášnu zápisnicu s náležitosťami a dovoľenie kňaza, kde aktuálne bývate.

AK ŽIADATE O VÝPIS Z MATRIKY: krstný, resp. sobášny list

Krstný, resp. sobášny list je možné vyžiadať si osobne, telefonicky, či mailom.

ZAOPATROVANIE CHORÝCH V NEMOCNICI (non-stop linka): 0907 323 733

FARSKÉ ZVESTI

Informačno-formačný časopis farnosti Zosnutia Presvätej Bohorodičky v Humennom

Dobrovoľný príspevok (tlač 1ks = 0,20 €)

IBAN farnosti: SK3009000000000086909038

Pre vnútornú potrebu vydáva: Gréckokatolícka cirkev, farnosť Humenné.

Texty článkov neprešli gramatickou úpravou.

Zodpovední za vydanie: **o. Miroslav Il'ko, o. Pavol Dancák ml.**